

# Trys paršiukai



**G**yveno kartą trys paršiukai, kurie išvyko į pasaulį laimės ieškoti.

Pirmasis paršiukas sutiko valstietį, ant savo nugaros nešantį didelį šiaudų kūlį.

— Pone, prašau duoti man truputį šiaudų, kad galėčiau pasistatyti namelį.

Žmogus sutiko, ir paršiukas pasistatė gražų namelį, visą iš šiaudų.





Po kelių dienų paršiukas išgirdo beldžiant į duris.  
Ten būta vilko.

— Paršiuk, tučtuoju įleisk mane, — sušuko jis.

— Neleisiu! Prisiekiu savo rieta uodegėle! — atsakė paršiukas.



— Luktelėk! Aš tuoj iš visų jėgų imsiu pūsti, ir tavo šiaudinis namelis pakils į orą!

Vilkas papūtė taip smarkiai, kad šiaudinis namelis pakilo labai aukštai į dangų. Paskui vilkas puolė paršiuką ir jį prarijo.



Antrasis paršiukas sutiko žmogų, ant savo nugaros nešantį nendrių ryšulį.

— Pone, prašau duoti man keletą nendrių, kad galėčiau pasistatyti namelį.



Žmogus sutiko, ir paršiukas pasistatė gražų namelį, visą iš nendrių. Po kelių dienų atėjo vilkas ir sušuko:

— Paršiuk, tučtuojau įleisk mane!

Paršiukas sušuko dar smarkiau negu vilkas:



— Neleisiu! Prisiekiu savo rieta uodegėle!

— Palūkėk! Aš tuoj imsiu pūsti taip smarkiai, kad tavo namelis pakils į orą.

Ir vilkas papūtė taip smarkiai, kad nendrinis namelis pakilo labai aukštai į dangų. Paskui vilkas puolė antrąjį paršiuką ir jį prarijo.